

bloßer Schall/ der in die Lust zerflattert.) Sed audi, quid Christus dicat *Matth. XII, 36. 37.*

20. *Varia genera voluptatum, e. g. ludos immoderatos, convivia luxuriosa, saltationes impudicas &c. fieri in recreationem animi & sanitatem corporis.* Verum quamvis recreatio sit licita, videndum tamen etiam, num modus recreandi sit licitus, an vero peccata alia simul involvantur, vel ad minimum occasio peccatis præbeatur, quibus, dum sanitati corporis consulere putas, animam reddas ægram, aut omnino perdas.

21. *Naturæ illum convenienter vivere, qui libidini, cuius æstrum sentit, inserviat.* Naturæ utique corruptæ convenienter vivere talem hominem, certum est, sed num sanæ rationi, ne quid dicam de revelatione, sic quis convenienter vivat, & num hoc Deo gratum sit, alia est quæstio. Cum Deus nos castos, non vero libidinosos aut voluptati deditos esse jubeat.

22. *Interdictum Præcepti VI. saltem ad conjuges esse restrictum, non &que ad cælibes, præcipue juvenes respicere; cum quippe homo extra conjugium vivens, non semper omnia tam stricte possit observare.* (er könne sich nicht allezeit am Himmel halten.) Vid. Corinna Schuppii p. m. 125. seq. Sed scimus, Deum non solum adulteros, sed & scortatores judicatum, & illum omnibus, tam in conjugio, quam extra conjugium viventibus, serio injungere castitatem. Conf. Rom. XIII, 13. Gal. V, 19. sqq. 1. Cor. VI, 9. sqq. 1. Thess. IV, 3. sqq.

23. *Crapulam non posse obesse, nec magnum esse peccatum.* (Ein Christlich Räuschlein schadet nicht.) Verum vide, quid Spiritus S. dicat, qui sobrios nos esse jubet, 1. Petr. V, 8. Eph. V, 18. & quomodo hæc concordent, ein Räuschlein und doch Christlich; Christianos enim hoc non decet. 1. Thess. V, 8.

24. Homines se excusant, sie hätten nur einen Hundssuff gehabt. Verum perpende, quæso, ejusmodi hominem cane, qui